

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 19 december 2012 in zaak
nrs. 12/36267 en 12/36263 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2012 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 december 2012 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Hetgeen als grief 1 is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte niet is ingegaan op zijn betoog dat de staatssecretaris de behandeling van zijn asielaanvraag ten onrechte niet heeft aangehouden in afwachting van een uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) in zaak nr. 44539/11 (hierna: de EHRM-zaak). Ter onderbouwing van dit betoog heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris, door zich op het standpunt te stellen dat de EHRM-zaak niet vergelijkbaar is met de zaak van de vreemdeling en er daarom geen aanleiding is om de behandeling van de asielaanvraag aan te houden, ten onrechte voorbij is gegaan aan de specifieke vraagstelling in de EHRM-zaak. In dit verband heeft de vreemdeling, reeds tijdens de bestuurlijke fase, aangevoerd dat in de EHRM-zaak de vraag is gesteld of de uitzetting van de desbetreffende klager naar Afghanistan een schending van artikel 2 en/of artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden betekent, waarbij in de vraagstelling naar voren komt dat het is aanvaard ("accepted") dat de desbetreffende klager heeft gewerkt als een tolk voor de Amerikaanse troepen in Afghanistan.

2.1. De voorzieningenrechter is, in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, niet op het aldus aangevoerde ingegaan.

De in de grief vervatte klacht is derhalve terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.2. De staatssecretaris heeft in het besluit van 16 november 2012 gewezen op een verschil tussen de EHRM-zaak en de zaak van de vreemdeling, namelijk dat de EHRM-zaak een Afghaanse tolk betreft die twee maanden na het beëindigen van zijn werkzaamheden is gevlucht, terwijl de vreemdeling nog ruim een jaar na de beëindiging van zijn werkzaamheden als tolk in heeft verbleven zonder door de Taliban lastig te zijn gevallen. De voorzieningenrechter heeft geoordeeld dat het relaas, voor zover dat ziet op de negatieve belangstelling die de Taliban in september 2012 voor de vreemdeling zou hebben getoond, overigens ruim een jaar na de beëindiging van zijn werkzaamheden als tolk, positieve overtuigingskracht mist. Uit het hiervoor onder 1. overwogene blijkt dat het als grief 1 aangevoerde niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak kan leiden. Derhalve dient voormeld oordeel van de voorzieningenrechter als in rechte vaststaand te worden aangenomen. Hieruit vloeit voort dat de staatssecretaris bij het constateren van voormeld verschil tussen de EHRM-zaak en de zaak van de vreemdeling terecht in aanmerking heeft genomen dat de vreemdeling nog ruim een jaar na de beëindiging van zijn werkzaamheden als tolk in heeft verbleven zonder door de Taliban lastig te zijn gevallen. Voorts heeft de staatssecretaris in voormeld besluit erop gewezen dat de EHRM-zaak een klager betreft die familie bij Hezb-i-Islami heeft, terwijl de vreemdeling daarentegen geen gewag heeft gemaakt van familieleden die, voor zover thans van belang, tot de Hezb-i-Islami behoren. De vreemdeling heeft het bestaan van dit verschil niet bestreden. Daargelaten of zich in het algemeen de situatie kan voordoen dat de staatssecretaris gehouden is zijn besluitvorming inzake een asielaanvraag van een vreemdeling aan te houden in afwachting van een uitspraak van het EHRM in een zaak van een andere persoon, bestaat in dit geval, reeds gezien voormelde verschillen, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris in de vraagstelling in de EHRM-zaak, mede in aanmerking genomen dat daaruit geen oordeel van het EHRM kan worden afgeleid, aanleiding had moeten zien de behandeling van de asielaanvraag van de vreemdeling aan te houden.

3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

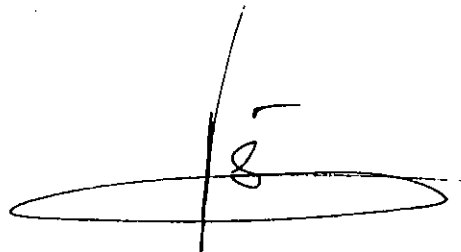
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 februari 2013

418.

Verzonden: 19 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser